

Мира Красиминова Георгиева - VI в клас

Пътешествие до най-невероятното място в Южна Америка

Аз съм нов изследовател, казвам се Пък Ролс. До преди две години живях на един самотен остров. И това не е най-интересното нещо, което ще научите днес за мен.

Един ден прочетох за Бразилската влажна гора. Още, когато чух името, си представих нещо огромно. Мисля, че направих асоциация с Бразилия, най-голямата по площ държава в Южна Америка. Не ми трябваше много време, за да взема решение и да тръгна на път. За мен това се оказа голямо предизвикателство. За да стигна до Бразилската гора, трябваше да мина през Патагония, по течението на р. Парана, прекосих Бразилската планинска земя и след няколко километра навлязох навътре в нея. Мисля, че няма човек, който не би се възхитил на тази уникална природа. Гледките са удивителни. Това място е царството на тишината и красотата.

В този непознат за мен свят за първи път срещнах паякообразни маймуни. Външният им вид ме изненада - имаха дълга хватателна опашка, която им служи като пета ръка. В долния ѝ край се забелязва възглавничка от гола кожа, която им осигурява допълнително осезание. Анакондите, които видях, бяха с размери 3-10 метра. Поради големите си размери, те се движеха бавно, но атаките им бяха успешни. Освен дребни бозайници, тяхна плячка ставаха и едри животни като тапири, крокодили и големи хищници от семейство Котки. Много често срещаш пекари. На външен вид приличаха на свине. Движеха се на стада. Интересен ми се видя и броненосецът. Денем, през повечето време, спяха в дупки, в шубраци от листа или в корените на някои растения. През нощта ловуваха.

Бях заобиколен от различни и непознати от мен растителни видове. Навсякъде се носеше приятния аромат на белите цветове на акациите. Внушителни бяха и размерите на кебрачо, този вид наподобява дъба.

Всичко това беше преплетено в една красива и богата цветна картина. Видяната флора и фауна описах в книгата „Душите на животните и растенията“. В момента живея в Каракас, столицата на Венесуела. Започнах да преподавам в местния университет. Всички мои студенти с интерес слушаха за това загадъчно място. И с помощта на тяхното любопитство го превърнахме в посещавано и пазено място. Следващата дестинация, която съм набелязъл е в Колумбия, но засега ще я запазя в тайна.